

בית שמאי פרק שלשה עשר יבמות קי

עין משפט
נר מצוה

בה א מ"י פ"א מהלכות
גירושין הל' ו סוג
עין כ טו"ע א"ש סי'
קנה סעיף כא :
כו ב מ"י פ"ו מהל'
אבות הלכה כג סוג
עין מח טו"ע שס
סימן לח סעיף לה :
כו ג מ"י פ"ה מהלכות
יבום הל' כג סוג
עין כ טו"ע שס
סי' קע"א סעיף כ :
כח ד מ"י שם הל' כז
כט ה מ"י שם הל' כח
טו"ע שם סעי' ד :
ל ו מ"י שם טו"ע
שם סעי' :
לא ז מ"י שם הלכה כג
טו"ע שם סעי' :

[ל' לרנב]

[עלי ק:]

תוס' חר מקמאי
פסקא דשמועת'
דירשת לאו בת חליצה
היא אפי' חרשת
דמעיקרא דקדוש' אינם
אלא מדרבנ' . הא דתנן
קמנה וחרשת אין ביאת
אחת מהן פוסלת צרתה
ל"ש נפלה לו מאחיו
פקח ו"ש נפלה לו
מאחיו חרש :

קסבר שמואל כל הצועל על דעת קידושין הראשונים הוא צועל - וא"ל לשמואל דלית ליה דקדושין גדלי בהדה מ"ט דר"ג ולעיל בריש פ"ב (דף י"ה) משמע דשמואל אית ליה מילתא דר"ג דפריך אמילתיה ואי אין זיקה חיבטל דהא אמר ר"ג כו' וי"ל דלשמואל ז"ל דמייירי (ג) כדמפרש בהדיא שצועל לשם קידושין ועוד לור"י דהתם כיון דיבמתו ואשתו שתייה לפניו אפילו בסתמא צועל לשם קידושין כדי לרמות יבמתו ממנו דבאשתו ניחא ליה מיבמתו ומיהו קשה דתיקשה לשמואל מדרבנן דרבי אליעזר כשהחזירה כשהיא קטנה וגדלה אלול דמסתמא צועל לשם קידושין לזכא למימר דא"י כשפירש שצועל לשם קידושין דא"כ היכי פריך מנייה בהמדין (כתובות דף ע"ג וס') "לרב אלף ע"כ" כשצועל סתם ולא מני' לחוקמי כשפירש דא"כ היכי החזירה כשהיא גדולה וא"ל דשמואל סבירא ליה "כר"ס כן יהודה (משום ר' ישמעאל) דאמר בהמדין (ג"י שס) חס צעלו לא קטו אי נמי כר' ישמעאל דאמ' שמואל* משום רבי ישמעאל והא לא נתפשה כו' : **והא** אפליגו בה דא"ל זמנא - חזמה לר"י והא תרוייכו לרבי דאי דאמר הדיא דאמר רב לריכה הימנו גט ה"ל לריכה מספק דלא ידעינן אי צועל לשם קידושין חס לא קמ"ל דאין לריכה גט משני דודאי ראשון צועל לשם קידושין ואי דאמר הדיא דקאמר שמואל לריכה גט משני ה"ל מספק ומראשון נמי לריכה גט מדאורייתא דשמואל לשם קידושין צועל וא"ל דהכי פריך והא אפליגו בה דא"ל זמנא ואמאי פליגי בשני מקומות דבחד מהקד הוה מני' לראשון* ולמאן הכי קדשה על תנאי ובעל רב אמר לריכה גט מראשון ולא משני ושמואל אמר אין לריכה גט מראשון אלא משני אי נמי ליטני באידך קטנה שהגדילה ועמדה ושאלת רב אמר אינה לריכה גט משני אלא מראשון ושמואל אמר לריכה גט משני ולא מראשון מה"ס אכל מדרבנן לריכה :

בהדיא קאמר רב משום דאיכא תנאי אחולי אחליה

לתנאים . פי' משום דאין אדם עושה בעילתו בעילת זנות אית לן למימר דאחליה לתנאים והיה בדעתו שיחולו קידוש' כסף מדלא הזכיר התנאי אכל כהא דליכא בעילת זנות שהרי יש שם קדושין דרבנן ועוד דליכא קדושין הראשונים דנימא שיחולו אימא מוודי ליה לשמואל ובקונטרס הגיה הכא לריכותא דכתובות ואין למחוק גירסא זו דהא למ"ד בהמדין (כתובות דף ע"ד) קידשה ע"כ ובעל ד"ה לריכה הימנו גט ואפ"ה פליגי (שם דף ע"ג וס') "בקטנה שלא מיאנה והגדילה ועמדה ושאלת א"כ פשיטא ליה טפי :

[ז"ל וסא בקטנה]

[ועי' תוספות כתובות ע"י ד"ה כהניא]

מאי לאו דלא צעל - ראשון משגדלה וקאמר רב אינה לריכה גט משני דחלו קידושין הראשונים כשגדלה : **כשצעל** - לפיכך אינה לריכה גט משני דבעילה שצעל הראשון משגדלה סתמא לשם קדושין נכתבין דיוקנה היה שאין קידוש' קטנה כלום : **על תנאי** - שאין עליה נדרים או זמין : **וכנסה סתם** - ואח"כ נמאלו עליה נדרים לריכה גט דביאה לשם קידושין ואי דיוקנה היה שאין קידושין הראשונים כלום : ה"ג לריכא דאי איתמר כהא כהא קאמר רב משום דליכא תנאי והכי איתא בכתובות פ' המדיר (דף ע"ג) : **דאי איתמר כהא** - גבי קטנה שלא מיאנה כהא קאמר רב דאסיק אדעתיה לבעול לשם קידושין משגדלה משום דליכא תנאי אין פסול קידושין הראשונים משום תנאי אלא משום קטנות ואדם יודע שאין קידושין הראשונים כלום וחזר ובעל לשם קידושין : **אכל כהניא** - דאיכא תנאי אימא מודה לשמואל ואדעתא דתנאי צעיל כסבור שאין עליה נדרים וקיימא תנאי שביניהן : **אבי כורסייא** - באפריזין וקס"ד כשאר חפשות שעדיין לא צעלה ואפ"ה לא הצריכה גיטא מכתרא אלא חלו קדוש' קמאי :

כתובות ע"ג:

הגהות הב"ח
(ה) גט' לריכא (דאי) איתמר וכו' לריכא) חל"מ וכו' גירסת רש"י דאי איתמר כהא כהא קאמר רב משום דליכא תנאי איתא מודה לשמואל ואי איתמר כהניא כהניא קאמר שמואל אכל כהא איתא מודה ליה לרב לריכא : (ב) תוס' ד"ה קס"ד וכו' דמייירי ר"ג כדמפרש :

שם סי'

שם ג' גיטין ל"ג
ע"י ר"ב מת' לעיל ז'

דה מ' [לחמן קיח:]

לעיל קד'

[ז"ל רבה דמסיק לנסוף
חיובתא דריכא]

לחמן קיב:

מאי לאו דלא בעל לא דבעל אי דבעל מאי טעמא דשמואל קסבר כל הבעל על דעת קדושין הראשונים הוא בועל והא פליגי בה חדא זמנא דאיתמר *קרשה על תנאי וכנסה סתם רב אמר צריכה הימנו גט ושמואל אמר אינה צריכה הימנו גט רב אמר צריכה הימנו גט כיון דנסבה אחולי אחליה לתנאיה ושמואל אמר אינה צריכה הימנו גט כל הבעל על דעת קדושין הראשונים הוא בועל צריכא (ב) דאי איתמר הדיא כהדיא קאמר רב משום דאיכא תנאי וכיון דבעל אחליה לתנאיה אבל כהא אימא מודה ליה לשמואל ואי איתמר כהא כהא קאמר שמואל אבל כהא אימא מודה ליה לרב צריכא ומי אמר רב כי בעל אין אי לא בעל לא והא הדיא עובדא הוה בנרש ואיקרישה כשהיא קטנה וגדלה ואותביה אבי כורסייא ואתא אורינא וחמשה מיניה ורב ברונא ורב חננאל תלמידי דרב הוו דתם ולא הצריכה גיטא מכתרא אמר רב פפא בנרש מינסב נסיבי והדר מותבי אבי כורסייא רב אשי אמר הוא עשה *שלא כהוגן לפיכך עשו בו שלא כהוגן ואפקעינהו רבנן לקידוש' מיניה אמר ליה רבינא לרב אשי *תינח דקדיש בכספא קריש בביאה מאי שויה רבנן לבעילתו בעילת זנות אמר רב יהודה אמר שמואל *הלכה כרבי אליעזר וכן אמר רבי אלעזר הלכה כרבי אליעזר : **בתנאי** *מי שהיה נשוי לשתי יתומות קטנות ומת ביאתה או חליצתה של אחת מהם פוסלת צרתה וכן שתי חרשות קטנה וחרשת *אין ביאת אחת מהן פוסלת צרתה *פקחת וחרשת ביאת הפקחת פוסלת החרשת ואין ביאת החרשת פוסלת את הפקחת *גדולה וקטנה ביאת הגדולה פוסלת הקטנה ואין ביאת הקטנה פוסלת הגדולה : **גב' וחרשת בת חליצה היא והתנן** *חרש שנחלץ וחרשת שחלצה וחולצת מן הקמן חליצתה פסולה אמר רב גידל אמר רב *אביאה *רבא אמר אפילו תימא אחליצה כאן בחרשת מעיקרא כאן בפקחת ואח"כ נתחרשה חרשת מעיקרא כי היכי דעל הכי חולץ

במקדש ע"כ דלריכה גט מבקטנה שלא מיאנה דכוותיה מתיקמא הך לריכותא דהכא ולריכותא דכתובות (ג"י שס) אליבא דאביי* : **לפיכך** עשו לו שלא כהוגן ואפקעינהו לקידוש' מיניה - מספקא לר"י אי טעמא דאפקעינהו משום דכל דמקדש אדעתא דרבנן מקדש או משום דיש כח ביד חכמים לעקור דבר מן התורה מדלא הזכיר כאן כמו שהזכיר בכל מקום כל דמקדש אדעתא דרבנן מקדש : **וחרשת** בת חליצה היא והתנן כו' - וא"ל תיקשי נמי מקטנה דתנן במתניתין דחליצה אחת מהן פוסלת לרעה ואילו בפרק מנחות חליצה (לעיל דף קד) תנן קטנה שחלצה תחלוץ משגדיל ואם לא חלצה חליצה פסולה ומיהו בקונט' פי' דחליצה לכשגדיל פוסלת לרעה ועוד דאיכא לחוקמא מתני' דהכא כר' יוסי דאמר חסה בין גדולה בין קטנה ולפי הירושל' דגרסי' לעיל ואם לא חלצה חליצה כשרה אפי' טפי : **מאי**

